

отъ земж-тж си за кой кжсь на еди-кого си прилично да даде. Тѣ зели като на шегж и да си накачатъ единъ другы за това. Кога-то не ся одобрявало на одного нѣкое прѣдложено кжсче земля, то желалъ другъ да го земе, та да го размѣни съ третій и тѣй ся подбадали. Всякой си кроаялъ кроежя, какъ бы могълъ да слѣпи земж-тж си въ едно. За малко врѣмя зело да ся работи за това нѣщо, и нѣкои си на здраво мыслили и работили а нѣкои не; ала все по нѣщо ся изработвало. Хора-та зели да ся събиратъ на разговоръ като на нѣкож явнж продажбж (мезать), а особно зимѣ, ката-то имали праздно врѣмя, еднаждъ у одного, другъ пжть у другыго. Да иджтъ въ кръчмж-тж, та да испижтъ тамъ толковаси, колко-то може да ся прѣхрани едно домочядіе цѣлж недѣлж, за това почтенни-ти селяне вече ся срамували. Пѣдраго имъ было да си испижтъ чашж винце при женж-тж и дѣтца-та си.

Боянъ прѣдрѣкълъ, че тая промѣна има тяготж. И истинж това ся и сбджшло. Въ половинъ годинж едвамъ пятима могли така да ся размѣнятъ, та всякой сбралъ прьснж-тж си земж въ единъ кжсь. Това грызяло другы-ты, защото полза-та отъ тука была очевидна. Сега и другы-ты се помжчили да направятъ и они това. Всякж вечерь селяне-ти непрѣстанно отивали на общж-тж селскж кжщж, и тамъ ся договаряли и прѣпирали, що-то дори вѣнъ ся чуяло; послѣ сьрди-ти ся разнасяли и на утрешный день пакъ ся събирали.

Що е станжло най-послѣ? Отъ годинж на годинж все пѣ-вече и пѣ-вече хора-та ся потѣкмявали, та струпвали земж-тж си наедно; а неоцѣнимы-ты слѣдствія отъ това всякому были явни.

29.

КАКЪВЪ ИЗГЛЯДЪ ИМАЛА ЗЛАТАРИЦА.

Златарица наистинж была сжщо златно село. Това село лежало въ срѣдъ най-плодны градины, като оградено само отъ оwoцїя и заобыколено съ ливады и златны посѣвы, като въ срѣдъ рай. Полскы-ти пжтница были утѣпкани и чисти като въ градинж, а друмица-та посадени отъ страны-ты съ дървеса. до гдѣ му държали прѣдѣли-ти.